

Митрополит Амфилохије о старцу Никанору: Хиландарац светосавског кова и нарави



На данашњи дан, 1990. године, у Господу се упокојио отац Никанор Хиландарац.

Отац Никанор је рођен 1902. године у околини Ваљева, где је касније као монах повремено долазио и изградио цркву. У Свети манастир Хиландар је дошао 1927. године. Током шест деценија монашког живота на Атосу, старац Никанор је стекао велико поштовање међу светогорским монасима. Између осталих, обављао је и послушања проигумана, епитропа, духовника и представника (антипросопа) манастира Хиландара у Свештеној општини Свете Горе. На дужности Прота Свете Горе се нашао и приликом свечане прославе хиљадугодишњице Свете Горе, 1963. године.

Ктитор је храма Пресвете Богородице – Живоносни источник на хиландарском метоху Какову. Први је иницирао градње метоха манастира Хиландара у Београду, Банату, Нишу и на Романији (Република Српска). Покретање издавачке делатности Српске православне цркве и стипендирање студената теологије су такође непроцењиве заслуге о. Никанора.

У Хиландару је примао и мирио завађену браћу и из истих разлога је често одлазио и на мисионарска путовања. Мотивисан управо примером Св. Саве,

хиландарског оснивача и помиритеља, старац Никанор је 1990. године кренуо на последње велико путовање у далеку Аустралију. О намери да путује је известио блажене успомене Митрополита Амфилохија (Радовића), тада Епископа у Банату и том приликом одлучно рекао: „Ићи ћу, макар се десило да тамо заувек останем“.

Будући да се ближио уласку у десету деценију живота, хиландарско братство је питало о. Никанора где би волео да буде сахрањен уколико се упокоји на путу. Одговорио је да уколико се упокоји у Србији место погребља буде нишки метох манастира Хиландара, у Америци – поред гроба Св. владике Николаја (Велимировића), а уколико се то догоди у Аустралији, онда у манастиру Св. Саве у Илајну.

За време боравка у Аустралији, старац Никанор је обишао мноштво парохија, а манастиру Нови Каленић је поклонио препис иконе Пресвете Богородице Тројеручице. Његов допринос јединству Српске православне цркве у Аустралији и на Новом Зеланду је немерљиво драгоцен. Током посете петом континенту, често је понављао како ће се ускоро срести са Св. Савом и како мора да се припреми да одговори на Савино питање: „Шта си ти урадио за јединство Срба?“.

Упокојио се у Сиднеју, у Недељу победе Православља, 4. марта 1990. године. Неколико дана пре упокојења, старцу Никанору приметно није било добро, међутим није желео да пређе у болницу. Према сопственој жељи, сахрањен је у манастиру Св. Саве у Илајну, где и данас одише светошћу као залог јединства и „мирис светогорског миомира“ на петом континенту.

У гласилу „Банатски весник“ из маја 1990. године, блажене успомене Митрополит Амфилохије посвећује текст старцу Никанору и пише следеће:

„Био је у правом смислу Хиландарац светосавског кова и нарави. Такви као он су, кроз дуге векове, бирани из Хиландара за српске епископе и патријархе. Старац Никанор није биран за епископа, али је, нарочито последњих година, играо улогу апостола и епископа, ретког проповедника и мисионара наше Цркве. Попут Светог Саве, био је до последњег даха разапет на крсту двоједне љубави – између Горе Атонске и српског народа. За њега је тешко рећи шта је био: ревносни Светогорац или пламени заљубљеник у свој немањићи род“.

mitropolija.com